

ಕಥೆ

ಕಿತ್ತೆಯನ ಕನಸು

■ ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಕಲೆ: ವಿದ್ಯಾ ಮುರಳಿ

ತಂಗಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಸಿರು ತೋರಣಗಳು. ಹೂ ರಾಶಿ ಹಾಸಿದ್ದ ರಾಜಬೀದಿಗಳು. ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗಳ ಮೇಳ. ಮದ್ದಳೆ ನಗಾರಿಗಳ ತಾಳ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ರಣವೀರರು ಮೊಳಗಿಸಿದ ಉತ್ತಾಹದ ಜಯಘೋಷ.

‘ಪಲ್ಲವನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದು ವಿಜಯಂಗೈದ ‘ಪೆರ್ಮಾಡಿ’ ಪರಾಕು!’

‘ರಾಜಕೇಸರಿ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಭೀಮಕೋಪ ರಣಭಾಜನ ಬಿರುದಾಂಕಿತ ಗಂಗರಸ ಪರಾಕು!’

‘ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೊಂಗುಣಿ ಮುತ್ತರಸ ಶ್ರೀಪುರುಷ ಬಹುಪರಾಕು!’

ಪರಮ ದಯಾವಂತನೂ, ಅತಿಬಲನೂ, ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೂ, ‘ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ’ವೆಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನೂ ಆಗಿದ್ದ ಗಂಗದೊರೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ರಾಜಲಾಂಛನವಾದ ಮದಗಜವೇ ಜೀವಂತ ಎದ್ದುಬಂದಂತೆ ಘನಗಂಭೀರ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಿಗಜ.

ಪದೇ ಪದೇ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಂಡ್ಯರು, ಪಲ್ಲವರು, ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರಿಂದ ಗಂಗವಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ, ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಜ್ಯವೆಂದೇ ಕೊಂಡಾಡುವಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಳಿದ ಗಂಗರಾಜ ಶ್ರೀಪುರುಷನು ಪಟ್ಟಿಗಜದ ಅಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮಾನ್ಯಪುರದ ರಾಜಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ ಆ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯ ಕಿತ್ತೆಯನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಸಮೀಪದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಭಾವ ಕಮ್ಮೊರನನ್ನೂ ವಿಜಯೋತ್ಸವವನ್ನೂ ಕಾಣಲೆಂದು ಮಾನ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದ ಕಿತ್ತೆಯನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿತು ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ವೀರ ಕನಸು.

ತಾನೂ ವೀರನಾಗಬೇಕು! ರಾಜಸೇವಕ ಆಗಬೇಕು! ನಾಡಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು! ವಿಜಯ ವೈಭವವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿರದೆ, ಆ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುವ ರಣವೀರನಾಗಬೇಕು! ಭಾವನಂತೆ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು! ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ದೊರೆಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕು!

ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು.

ವಿಜಯವೈಭವಗಳನ್ನು ಕಂಡನಂತರ ಪೆರ್ಮೊಳಲ್ ನಾಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕಿತ್ತೆಯ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಯಕೆಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟನು.